

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

non tenetur de euictione, nisi pro illis iuribus, quod venditor in re habeat, & traditio, ac promissio de tradendo rem uacua, & expedita non extenditur, nisi ad ius, quod venditor habebat, & non ultra, per tex. in l. quod si in uenditione cum tribus legibus sequen. ff. de hare. uel actio. uendit. ¶ Et ex praedictis responderi potest, si in contrarium adduceretur, quod uendens tenetur rem liberam, uacuum, & expeditam tradere. cum uenderes. ff. de contrahen. empt. Bal. in l. si in uers. sed pone, quidam nobilis. C. de pact. inter empto. & uendito. & est bonis tex. in l. si in emptione. §. uacua. cum l. si q. cum ibi not. per Bart. ff. de actio. empt. & ibi Paul. de Cast. & alii post gl. & in dubio uidetur quis uendere rem liberam l. ex praediis. & ibi Bal. uers. quaritur utrum uendens. C. de euictio. l. quoniam. & ibi Bal. C. de copen. §. quia. ¶ hoc procederet, quando quis simpliciter rem uendisset illi, qui etiam ignorasset ius uenditoris, scilicet si uendisset illi, quod saltem in genere habuisset scientiam, & notitia de iure, quod uenditor in re habebat, ut quod saltem sciuisset, rem fuisse alteri obligatam, seu locatam per praedicta: & ita in terminis declarat Paul. de Cast. in d. §. uacua. in fina. uerbis. quia tunc sufficit, quod uenditor tradat eo modo, quo tradere potest uacua, & expedita. Et maxime hoc est uerum, quando uenditor uendit, dedit, & cessit omnia illa iura, quae in ipsa re uendita habebat, per praedicta. Ex quibus concludendum uidetur, quod Simon expelli ab ipso Vitali emptore non potest, sed ipse inglorio usque ad finem locationis stare tenetur, & quod Dauid dicitur adimpleuisse contractum eo modo, quo de iure tenebatur, tum quia scienti conditione rei saltem in genere uendit rem, tum et quia uendit, & cessit omnia illa iura, quae in domo uendita habebat. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 In edificatione, & reparatione ecclesiae quis contribuere tenetur, consuetudo ecclesiae, si qua extat, est in primis seruanda.
- 2 Consuetudo, quod populus, siue laici, aut alij ecclesiam reparare debeant, est seruanda.
- 3 Idem, si statum antiquum, aut privilegium a Papa concessum super hoc extaret.
- 4 Consuetudo, statum, & privilegium equiparantur.
- 5 Portio certe reddituum ecclesiae pro fabrica ecclesiae deputata, si illa sit sufficiens, ad eam, & non ad alias personas, nec ad alios redditus est reuertendum.
- 6 Episcopus solus quando ad reparationem, & edificationem suae ecclesiae de quarta reddituum suorum etiam percipitorum, & praetertorum, alias de suo proprio tenetur. §. num. 15.
- 7 Et an praescriptio in contrarium etiam longissimi temporis ei prodest.
- 8 Et si quarta illa sufficiat, an canonicos, & alios in hoc grauare possit.
- 9 Episcopus recipiens quartam suorum reddituum secundum canones pro fabrica ecclesiae distribuendam, non potest illam tempore reparationis ecclesiae retinere, sed expendere tenetur.
- 10 Episcopus an pro annis, quibus ecclesia sua reparatione, & edificatione non indiget, quartam reddituum fabricae, & reparationi a canone deputatam suam faciat, & in suos usus convertere queat, an uero illam pro usu fabricae, & reparationis ecclesiae conservare tenetur.
- 11 Quid de quarta reddituum pauperibus debita, si illam inter pauperes non distribuit.
- 12 Quid in rectore ecclesiae parochialis de tertia, seu quarta ecclesiae parochialis.
- 13 Onus subire non debet recusare is, qui lucrum, & emolumentum percipit.
- 14 Monachus ad clericales ordines promotus, cui de ecclesia curata prouisum fuit, ad fabricam ecclesiae de tertia parte pro fabrica deputata tenetur.
- 16 Consuetudo, quod episcopus de redditibus non faciat quatuor partes iuxta canonum dispositionem, an quo ad quartam inter pauperes distribuendam, & quo ad quartam fabricae ecclesiae deputatam ualeat.

- 17 Capitulum, seu canonici ecclesiae cathedralis quomodo, & quo iure ad reparationem, & edificationem ecclesiae teneantur, & num. 21. 26. & 42.
- 18 Capituli, seu Vniuersitatis maior pars quando minori possit praedicare.
- 19 Episcopus fortius, & prius ad fabricam ecclesiae cathedralis de quarta reddituum tenetur, quam canonici de redditibus suorum prebendarum.
- 20 Quid de clericis inferioribus beneficiatis, & num. 22. 26. & 42.
- 21 Dominicus de Sancto Geminiano in c. si propter tua. col. 2. uer. quae ro. an episcopus, de rescriptis. in 6. declaratur.
- 22 Clerici inferiores beneficiati quando, & quomodo ad fabricam ecclesiae cathedralis contribuere teneantur, & num. 26. & 42.
- 23 Necessitatibus suis quis subtrahere non debet, ut in pias causas erogat.
- 24 Episcopus quando solus sine capitulo possit super certa parte reddituum spectantium ad canonicos, ac et ad alios clericos inferiores beneficiatos pro fabrica ecclesiae maioris statum, & quando consensus capituli, uel maioris partis requiratur, & num. 44.
- 25 In obligatione ad iure indulta consensus obligati non est necessarius.
- 26 Prelatus, & maritus expensas necessarias, & utiles non aut uoluntarias, seu uoluptuarias facere debet, alias de suo facere censentur.
- 27 Pacta, & promissa praesertim ab episcopo seruanda.
- 28 Ignorantia iurium, & canonum neminem excusat, & praesertim episcopum.
- 29 Clerici, seu clericorum simpliciter appellatione, an & quando canonici etiam ecclesiae cathedralis contineantur, & quando non, & num. 38.
- 30 Synodus episcopalis, provinciale concilium: & capitulum ex quibus consistant.
- 31 Promissio facta praesentibus, & ad eorum fauorem dicitur ab eis acceptata, etiam si de acceptatione aliter non constet.
- 32 Ecclesiarum ciuitatis, uel diocesis appellatione etiam ecclesia cathedralis, & illius capitulum in materia quoque stricta comprehenditur.
- 33 Et quando diocesis seu ecclesiae appellatione comprehendatur ciuitas, seu ecclesia cathedralis, & quando non.
- 35 Expressum quid dupliciter dicitur.
- 36 Consilium, & interuentus aliquorum circa negotia, & expensas faciendas saepe exigitur, ut consulant solam, non autem ut concurrant.
- 37 Canonici consensus in negotiis ab episcopo expediendis ad aliorum utilitatem, uel damnum saepe requiritur.
- 38 Pactum factum ciuitati, seu clero, quo ciuibus singularibus seu canonicis, & clericis particularibus non prodesse, nec obesse dicitur.
- 39 Ecclesia, & templum quare Dauid, & Salomon de oblationibus sacerdotum adificauerunt, & hodie secus fiat.
- 40 Redditi ecclesiarum in quartas quo iure fuerint distributi.
- 41 Argumentum ab ijs, quae olim in ueteri testamento obseruabantur, sumere non possumus.
- 43 Episcopus pro reparatione, & restauratione ecclesiae potius uasa aurea, & argentea, & uestimenta superflua uendere debet, quam canonicos, & clericos in suis redditibus grauare.

Et quomodo hoc sit uerum.

E P I T O M E.

Ecclesiae cathedralis restauratio, & edificatio ad quae, & de quibus bonis pertineat, hic plenè demonstratur.

C O N S I L I U M I I I.

RODEAR de vultu Dei iudicium, & oculi indicantium uideant æquitatē. In hac consultationis specie ad quae ecclesiae cathedralis restauratio, & de quibus bonis pertineat, hinc inde multa mihi se offerunt dicenda. Sed, ut breuitati studeam, omisso solito argumentorum ordine, per ueras, & receptas scribentium theoricas transiendo, non nullas ex illorum uerbis conclusiones eliciam, quarum prima erit, quod si hac in re in primis seruanda est consuetudo ecclesiae, si qua solita est seruari, ut oēs hi contribuere teneantur, qui consueti aliis fuerunt, siue clerici, siue nobiles siue ignobiles sint, ut uolūt fere oēs canonistae, ueluti refert, & sequitur do. Ant. in c. 1. extra de eccles. edificat. arg. c. ad apostolicā de simonia, talis

talis enim consuetudo pia censetur, ergo seruanda, ut ibi, & est optimus tex. in c. si ppter tua. de refer. in 6. & in extrauaganti suscepti Io. 22. situata sub tit. de electione: & inquit Henricus Boic solennis doctor vlt. tramontanus in suis distinctionibus in d. c. 1. de eccle. edificat. quod si quæris, quis debeat, & teneatur ecclesiam reparare, distinguere, aut si est consuetudo in ecclesia, quod populus, seu laici reparare debeant, sicut est in quibusdā regionibus, & talis consuetudo seruanda est, arg. d. c. ad apostolicā. & c. consilii. de obseruat. ieiunio. nā & ipsorum interest, cū ibi percipiant ecclesiastica sacramenta, & missas audiant: & precipue hoc erit obseruandū, si ipsi laici malē soluant decimas. c. quāq; c. hoc diximus. c. filiis. & nepotibus 16. q. 7. cōpellendi quē sunt talē consuetudinē seruare. §. pro consuetudinibus in auth. de sanctiss. episcop. & in §. adhac sancimus in auth. de eccle. titulis. l. ad instructiones. & l. priuilegia. C. de sacrosan. eccl. Hanc cōclusionē sequitur Hostiē. in c. fin. de his. quæ sunt à maio. par. c. dicens, quod in talibus consuetudo antiqua ecclesiarū seruanda est, argumento c. certificari. extra de sepultu. asserendo dominū suū istud tenuisse, & idē Hostien. in summa in titulo de eccle. edificat. §. 1. inquit, quod in primis ad consuetudinē est recurrendū, quod etiam sequitur Abb. Sicul. in d. c. 1. Idem credere dicendū esse, quando in loco extaret statutū antiquū, quod nō solum clerici, sed etiam laici tenerentur ad reparationem, & constructionē ecclesiæ, uel super his priuilegium à Papa aliās esset ecclesiæ concessum, ut laici, & hi, qui sunt de populo, contribuere tenerentur, cū si consuetudo, statutū, & priuilegiū in istis æquiparentur, arg. d. c. si propter tua. & c. duo simul de offic. ordina. cum aliis. & hoc est, quod innuere uoluit Abb. in d. c. 1. ibi, idem dico, nisi aliter dispositio specialiter prouideret. Et idē si ex statuto, uel consuetudine, uel priuilegio esset prouisum, quod in eūdem destructionis ecclesiæ cathedralis, aut alterius oēs clerici beneficiati unā cū episcopo tenerentur certam ratā redditū assignare pro fabrica, & reparatione ecclesiæ, uel aliunde esset de certis redditibus pro fabrica prouisum, tunc ante omnia recurrendū esset ad illam portionē deputatā, si sufficit, & nō ad aliās personas, nec ad alios redditus, ut uoluit Henricus Boic. in d. c. 1. & est de mente glo. ibi in fin. uerb. ac sequitur Hostien. ibi in uerbis. & hoc intelligas, quando portio deputata non sufficit, & clarius ponit Abb. ibi: idē dico, nisi dispositio specialiter prouideret. Nā uidemus hodie, quod ecclesiæ precipue cathedrales cōmuniter habent certos redditus distinctos pro fabrica, & hoc idem uoluit Domi. de Sancto Geminiano in d. c. si propter tua. col. 2. uerb. quarto, an episcopus de refer. in 6. ¶ Secunda conclusio sit, quod cessante consuetudine, ac etiam statuto, & priuilegio, & deputatione certorum redditū pro fabrica (prout fortē in casu, de quo agitur, cessant, cū in facto mihi non præsupponatur, quod aliqua ex prædictis prouisionibus pro fabrica ecclesiæ cathedralis extiterit) tūc ipse episcopus solus ad reparationē suę ecclesiæ tenetur de quarta reddituum suorum ab eo perceptorum, quam quartā etiā de iam perceptis conseruare tenetur pro hoc pio usu adimplendo, aliās de suo proprio teneretur, ut in c. vno. ubi gl. communiter recepta. 10. q. 3. c. decernimus 10. q. 1. ¶ Nec prodesset episcopo allegare prescriptionem etiam longissimi tēporis in contrariū. c. nobis. circa fin. cum glo. fi. 12. q. 2. c. de rebus. c. vlt. terra. c. concessio. c. quatuor. c. de redditibus. & c. cognouimus ea. cau. & q. Et si huiusmodi quarta præsentis, & præteritorum reddituum pro fabrica sufficeret, ceteri canonici, & clerici hac de causa grauandi non essent, ut uidetur assentire doct. & glossa communiter

iuris canonici, ut per glo. in c. 1. statim allegando. in fin. uerb. & clare inquit Henricus Boic. in d. c. 1. ibi, & tunc ab illo & c. per iura proximē allegata, & omnino inspicere debet tex. in d. c. quatuor. ibi quia nephas est, si sacris adibus destitutis in lucrum suū præsul impedia his sacris adibus deputata conuertat, & text. in d. c. cognouimus appellat prauam consuetudinē, seu prescriptionē, quam episcopus pro se contra dictā distributionē quartæ redditū allegare uellet, ergo talis consuetudo, seu prescriptio, cū sit cōtra utilitatē ecclesiæ, potius corruptela uocāda esset, & nullius mōmēti censetur, quia irrationabilis esset. c. 1. & c. fin. extra de consuetu. c. uigilanti. & c. fin. de prescriptio. Conclusiōne hanc tenent Inno. & Hostiē. in d. c. si. de his. quæ sunt à maio. par. ca. & Inno. in c. de his. de eccle. edificat. per tex. cum gl. in d. c. unio. cū iam allegatis, inquit, episcopū teneri de quarta redditū perceptorū restaurare, & edificare ecclesiā, aliās de propriis bonis teneretur, uidelicet, quādo nollit dictā quartam exponere, & domi. Ant. in d. c. de his dicit. ¶ si episcopus cōsueuit recipere quartā suorum reddituum, quam canones pro fabrica ecclesiæ uolunt distribuere, dam fore tempore reparationis ecclesiæ, non pōt illā retinere, sed expendere tenetur, ut uoluit glo. quā ipse allegat in d. c. unio. Et hęc uerissima esse arbitror, quod etiam sunt de mente Io. And. in d. c. 1. & in d. c. de his. & Archid. in c. quatuor 12. q. 2. ¶ Nec refragatur id, quod habetur in d. c. unio. ubi uidetur probari, quod si ecclesia nō indiget reparatione, episcopus pro illis annis, quibus nō est opus restauratione, quartā fructū, & reddituum suam faciat, ut in suos usus conuertere possit, quia glo. fin. ibi, quā scribentes ibi, & alibi sunt sequuti, soluit, quod si aut loquimur de reparatione ecclesiæ episcopalis, & tunc episcopus tenetur quartā omnium fructū, & reddituum præsentis, & futurorū pro fabrica ecclesiæ expendere, & idē dictas quartas conseruare pro tam pio usu tenetur, & hoc modo loquitur tex. in d. c. uobis 12. q. 2. quoniam immo si quartam redditū pauperibus debitam nō distribuisset inter pauperes, tenetur episcopus illā inter futuros pauperes distribuere, aut in utilitatē ecclesiæ expendere, ut uoluit Dom. post Arch. in d. c. unio. in d. ult. col. aut si loquimur de tertia, seu quarta parochialis ecclesiæ, & illam rector suam facit, & in usus suos cōuertere pōt, ut in d. c. unio. & ratio potest esse, quia si ecclesia parochialis quādoque reparatione indigebit, poterit rector de omnibus redditibus, immo de bonis ipsius ecclesiæ cogi ecclesiā reparare, ut in d. c. de his. & in c. 1. de eccle. adifi. Præterea cum episcopus, qui habet curā suę ecclesiæ, solus habeat illius cōmodū, æquū est, ut etiam solus patiatu eius incommodū, salte quo ad quartā à canone deputatā, nā si qui sentit emolumentū, debet et sentire onus, nec ferendum est, ut quis lucrum percipiat, & onus, subire recus. l. unica. §. ne autem. & §. pro secundo. C. de caduc. tollen. l. manifestissimi. §. pen. in fin. uerb. C. de fur. & c. qui sentit. de reg. iur. in 6. Corroborantur prædicta ex tex. in c. si monachus. 16. q. 1. ubi si monachus, qui ad ordines clericales promotus fuit, et cui pusillum fuit de ecclesia curata, tenetur ad fabricā ecclesiæ de tertia parte pro fabrica deputata, eadem ratione & ipse episcopus, qui præfuit eccl. cathedrali: & quamuis canones quāque loquantur de quarta, & quādoque de tertia, ut in c. prius. cum sequi. 10. q. 3. & in d. c. quatuor. cum similibus. 12. q. 2. tamen debent intelligi secundum diuersas consuetudines ecclesiā, ut inquit Inno. in d. c. fin. de his. quæ sunt à maio. par. cap. inquit etiā Abb. in c. 1. de eccl. adifi. ibi, nā uidemus & c. ¶ si hodie ecclesiæ precipue cathedrales cōiter, & ex consuetu-

suetudine habet certos redditus distinctos à mēsa epi
 scopali specialiter pro fabrica ecclesie deputatos: &
 in casu isto epi, seu praelatus non teneretur quartam
 partē reddituum suorum dare, qm̄ huiusmodi cōsue-
 tudo ualet, quamuis sit contra canones, qui statuerūt
 quartam reddituum debere pro fabrica ecclesie di-
 strubui, cū ecclesia in hoc casu detrimentū circa fabri-
 cam suam non patiatur, nam uidemus hodie nō ser-
 uari, q̄ epi teneatur facere illas quatuor partes de
 redditibus ecclesie: & ista consuetudo secūndū Inno.
 in d. c. si. de his, quæ sūt à maior. part. capi. ualida est,
 quod est intelligendum secūdum Abba. in d. c. 1. dū-
 modo distribuat quartā debitā pauperibus, alioquin
 consuetudo talis respectu quartæ debitæ pauperibus
 esset irrationabilis, & sic inualida. 16. q. 1. c. si. cum c.
 si. de consuetudi. sed idem ē dicendū est de quarta
 debitā pro fabrica ecclesie, ut episcopus illam teneat
 expēdere pro reparatione, & fabrica ecclesie, nō ob-
 stante illa consuetudine, quia huiusmodi cōsuetudo
 ad hanc quartā extendi non potest, nec debet, aliās
 esset impia, & irrationabilis per tex. in d. c. cognoui-
 mus. & per Hostien. in summa, de eccles. edifican. §. 1.
 At in casu occurrenti nulla reperitur portio, nec ali-
 quis certus redditus statutus fuit pro fabrica eccle-
 sie, ut in facto p̄supponitur, igitur epi de quarta red-
 dituum suæ ecclesie tam p̄sentium, quā p̄terito-
 rum tenebitur providere pro fabrica ecclesie, an-
 tequam alios clericos, & canonicos in hoc grauare
 possit, non obstante quacunque consuetudine cōtra-
 ria, quæ non est extendenda ad quartā tam pauperi-
 bus, q̄ fabricæ à sacris canonibus deputatam, ut est de
 mente Abba. & aliorū canonistarū cōiter, ut iam di-
 ximus. ¶ Et notandum est, q̄ epi tenetur, ut supra, nō
 ex ecclesie statuto edito de consensu capituli, sed re-
 gulariter, & de iure cōi ex dispositione sacrorū cano-
 num tam antiquorum, quā recentiorum, ut in iuri-
 bus supra allegatis, ¶ capitulum uerō ecclesie cathed-
 ralis, seu canonici ad reparationem ecclesie cathed-
 ralis regulariter non tenentur, sed de iure singulari,
 uidelicet ex statuto epi facto de cōsensu maioris par-
 tis capituli, & nō aliter. c. ex parte, quod est. c. si. de his,
 18 q̄ sunt à maio. part. capi. Et hic est unus de casibus,
 in quibus maior pars capituli, seu uniuersitatis potest
 minori p̄iudicare in his, quæ pertinent ad singulos
 canonicos iure ecclesie, seu capituli, qm̄ maior pars p̄-
 uiam statuti hoc faceret pro pio actu exercendo, aut
 pro fabrica ecclesie, ut latē declarat Docto. Hostiē.
 Io. Andr. do. Anto. & Abb. in d. c. fin. ergo infertur, q̄
 19 ¶ ad fabricā ecclesie cathedralis prius, & fortius tene-
 tur episcopus cōtribuire de quarta reddituum, ut su-
 pra, quā canonici de suis p̄bendis, & illarū red-
 ditibus, quia episcopus tenetur de iure cōi auctoritate
 sacrorū canonum, sed canonici solū ex statuto parti-
 culari ab epi de consensu maioris partis capituli edi-
 to. d. c. si. Igitur ubi non extaret huiusmodi statutum,
 canonici cōtribuire non tenerentur de bonis, seu
 redditibus etiam ad eos ut singulos spectantibus iure
 suæ ecclesie, nullo autem modo de bonis, seu red-
 ditibus ad eos iure proprio, hoc est iure sui patrimonij
 spectantibus, nisi omnibus consentientibus, qm̄ ma-
 ior pars, immo unus solus ceteris contradicere pos-
 set, nam quod oēs tangit, ab omnibus debet approba-
 ri, ut in c. cum omnes. extra de consit. per glof. 1. ibi
 in fi. regula quod omnes. & ibi Io. Andr. in Mercuria.
 de reg. iur. in 6. & latius per do. Anto. Abb. & alios in
 20 d. c. si. ¶ Alii ergo clerici inferiores beneficiati minus
 tenentur cōtribuire pro fabrica ecclesie cathedralis,
 quā canonici, quia canonici aliquo casu tenentur,
 cū sint pars, seu tanquā mēbra ecclesie cathedralis. c.
 nouit. de his, quæ sūt à maio. part. capi. alii autē cle-

rici inferiores non dicuntur esse pars ecclesie cathed-
 ralis. Ac ēt q̄ alii clerici inferiores beneficiati sunt
 ad reparationē suarū ecclesiarum grauati, ut inquit
 Domin. de San. Gemin. in d. c. si propter tua. in 2. col.
 per text. in d. c. 1. & d. c. de his. de eccles. edifican. quā-
 uis glo. in d. c. 1. illū tex. intelligat ēt habere locum in
 epi, allegando d. c. unio. & ibi per totum, quæ iura de
 fabrica, & refectione non ecclesie cathedralis, sed
 ecclesiarū parrochialium loquuntur. Et secūndū pro-
 ximē dicta declaratur, quod uoluit Domin. post
 alios in d. c. si propter tua. col. 2. vers. quare an episco-
 pus &c. qui quo ad onus fabricandi, seu reparandi ec-
 clesiam cathedralē uidetur coniungere epi, & cano-
 21 nicos, ut simul teneantur, quia illud debet intelligi,
 ut supra declaratum est, qm̄ daretur confictus inter
 epi, & canonicos, tunc enim semper prius teneret
 episcopus de quarta reddituum suæ ecclesie: si autem
 quarta illa non sufficeret, tunc supplerent canonici
 de superabundantibus redditibus suarum p̄benda-
 rum, uel aliarum rerum capituli d. c. 1. de eccles. edifi-
 can. cum glof. & hoc modo, & in hoc casu saluari po-
 test illa coniunctio, quam p̄supponit Domi. in d. c.
 22 si propter tua. Et si non sufficerent simul episcopus,
 & canonici, tunc epi una cum capitulo posset statue-
 re, q̄ alii inferiores clerici de superabundantibus fru-
 ctibus, deductis necessariis, ad cōtribuendū fabricæ
 ecclesie tenerentur, ad tradita per Domin. in d. cap. si
 propter. & optimē p̄bat. tex. in d. c. 1. & in d. c. de his.
 23 de eccle. edifican. ibique Henric. Boic. & alij. ¶ Non. n.
 tenetur quis suis necessitatibus subtrahere, ut in pias
 causas erogat, ut ad propositū inquit Hostien. in d. c.
 de his, per text. in c. 1. & c. auctoritate. de institutio. c.
 bonæ rei. 1. 2. q. 2. c. apostolica. extra de donat. Et ideo
 qm̄ clerici redditibus superabundarent, tunc in sub-
 sidium, & non aliter, ut supra, posset epi cum capitulo
 statuere, ut de superabundantibus redditibus clerici
 erogare pro fabrica ecclesie tenerentur, ut uoluit do.
 Ant. in d. c. 1. & est cōis omnium theoricā, & Io. And.
 Domin. & Modernorū in d. c. si propter tua. Quinim-
 24 mo plus uoluit Abb. Sicul. & sentit Hostien. in d. c. si.
 de his, quæ sūt à maio. part. capi. circa finem, ¶ q̄ pro
 fabrica ecclesie episcopus solus sine capitulo statue-
 re possit de fructibus, & redditibus superfluis, & supe-
 rabundantibus clericorum, ac etiam canonicorum:
 quod tamen intelligo uerū esse in subsidium, ut su-
 pra, & non aliter, ut uoluit Abb. in d. c. si. in ult. uerb.
 & fuit de mente Hostien. ibi, de quo Abb. non facit
 mentionem: quod dictum Abba. ita simpliciter intel-
 lectum uidetur dubitabile, qm̄ in casu d. c. fina. dum
 p̄supponitur, q̄ episcopus cum capitulo possit pro
 fabrica ecclesie statuere super certa parte reddituum
 spectantium ad canonicos, intelligitur de fructibus,
 & redditibus superfluis, & superabundantibus dedu-
 ctis prius necessariis, alioquin statutū esset iniquum,
 & non ualeret, quia non debet detrahi de necessitati-
 bus alicuius, ut in pias causas erogetur, ut dixi supra
 post Hostien. in d. c. de his. Et tū ille tex. in d. c. si. requi-
 rit, q̄ episcopus solus non possit nisi cum maiori par-
 te capituli. Igitur dictum Abb. uidetur dubitabile. Et
 ideo illud intelligerem, quando epi uellet per se sine
 capitulo statuere grauādo inferiores ecclesias in mo-
 dico, quod pro fabrica ecclesie maioris deficeret. Nā
 tūc episcopus solus sine capitulo potest de superfluis
 redditibus canonicorum, & clericorum disponere,
 quamuis aliās episcopus grauando in magna summa
 non possit sine consensu capituli, uel maioris partis.
 d. c. fin. Hoc modo Federicus in cons. 225. Casus talis
 est &c. declarat de quo consilio mentionē facit Abb.
 in d. c. 1. de eccles. edifican. in fi. uerb. Et Henric. Boic.
 & alij in d. c. 1. uolunt episcopum solum statuere non
 posse,

posse, sed cū capitulo, uel maiori parte illius per tex. in d. c. si. Secundo illud dictū Abb. potest intelligi in terminis d. c. i. & c. de his. de eccles. edifican. quæ iura ipse allegat, uidelicet qñ ageretur de fabrica, seu de reparatione ecclesiæ non cathedralis, sed alterius inferioris ecclesiæ, in qua illa distributio quartarū fieri non solet: hanc differentiam inter ecclesiā cathedralem, & alias inferiores ecclesias ponit glo. in d. c. unio. 10. q. 3. Vel tertio illud dictū Abb. & Hostien. in d. c. si. debet intelligi in casu, in quo opus esset reparatio ne ecclesiæ, & nō sufficeret quarta episcopalis, de qua in d. c. quatuor. cum simil. & sic aliunde prouideri nō posset, nisi habito recurſu ad superabundantes redditus canonicorū, & aliorū clericorū, qui oēs repugnant, & contradicerent, & sic pro aliqua parte nollēt cōtribuere, quia tunc ep̄s posset illos cōpellere ad cōtribuendum, ne ex illorū omniū contradictione sine iusta causa fabrica necessaria impediretur, vt expresse loquitur Hostien. in d. c. fin. nā in obligatione à iure inducta non est neceſſe habere consensum obligati, cū in neceſſitatibus nemo liberalis exiſtat secundum Abb. ibi in fin. uerb. arg. l. rem legatam. ff. de alimen. leg. Sed qñ canonici, seu clerici, aut maior illorū pars offerrent se uelle contribuere, & aliqui contradicerēt, uel eſſet discordia inter ep̄m, & canonicos, seu clericos circa summā distribuendā, tunc ep̄s cum maiori parte capituli debet summam, & ratas statuere, & taxare, non autem solus episcopus hoc facere potest, ut in d. c. si. & arg. l. Sabinus. ff. commu. diuidan. At in casu occurrenti canonicis, & clericis ecclesiæ cathedralis satis magnam summā reddituum, & pecuniarum obtulerunt, igitur de iure non sunt ulterius grauandi, nisi in casu neceſſitatis aliter statutum fuerit ab ep̄o, & canonicis simul, uel saltem interueniente cōsensu maioris partis ipsorum. d. c. si. Quod suadet ex prædictis primo, q̄ quia ipsi soli tenentur, & possunt ab episcopo, & maiori parte capituli obligari in casu, quo fabrica eſſet necessaria, ut in d. c. si. sed ista fabrica potius ad decus, & ornamentum, quā ex neceſſitate aliqua fieri dicitur, ut ex scripturis mihi exhibitis constat, ergo non tenentur canonici, & clerici contribuere, cū prælatus sicut maritus debeat expensas necessarias, & utiles, non autē uoluntarias, seu uoluptuarias facere, aliās de suo facere censeretur, ut in l. i. l. utiliū. & per totum ff. de impen. in reb. dotalib. fact. iuncto c. quanto. & c. inter corporalia. de translatio. episcopo. Secundo quia canonici, & clerici tenentur in subsidium, quando quarta portio episcopi ad fabricam à canone deputatam non sufficeret, ut supra dictū est, & oēs docto. canoniste fatent in d. c. i. in d. c. de his. & in d. c. si pp tua. cū aliis. Sed in casu, de quo agitur, ep̄s habet redditus pingues, & amplos ex bonis suæ ecclesiæ cathedralis, quorū reddituum præſentium, & præteritorū quarta eſſet pro fabrica sufficiens, igitur non sunt grauandi canonici, & alii clerici præſertim ultra illas summās, quas ipsi sponte pro hoc pio usu obtulerunt, cū solū in subsidium teneantur, ut dictum fuit.

¶ Tertio ipsi canonici, & clerici ultra quam obtulerint, non sunt cogendi, neq; grauandi aliquid aliud contribuere, stante maxime promissione, & oblatione bis facta per ep̄m de non petēdo ab ipſo clero ullo unquā tēpore pro fabrica prædicta aliquid ultra, quæ promissio facta ab ep̄o seruanda est, qm uerba cum effectu sunt intelligenda. c. relatū. de cleri. non residētib. Et uniuerſi de concilio aſſerunt dixerūt, pax seruetur, pacta custodire debet firmitatem. c. i. extra de pact. Et inter simplicē loquelam, & iuramentū Deus non facit differentiam. c. iuramēti. 22. quaſt. 5. c. quicunque suffragio. cum ibi not. 12. quaſt. 2. studiosēq;

agendum est, vt ea, quæ promittuntur, studiosē adimplerentur. c. qualiter. extra de pact. & inquit Pſalmista, quæ procedunt ex labiis meis non faciam irrita. cap. pſalmista. 23. distinct. ergo indecens eſſet tanto ep̄o non adimplere ea, quæ clero promissit, nec est credendum, nec uerisimile ipſum promissit poenituisse, præſertim cum ipse ſciuerit, uel ſcire debuerit iura, & canones, q̄ quorū ignorantia neminē excuſat, & præſertim ep̄m. c. si in laicis. cum ſequen. & ſequen. & ibi glo. in summa. 38. distinct. Nec refragatur, q̄ illa promissio ab ep̄o dicatur facta clero, & non capitulo, seu canonicis ecclesiæ Patauinæ, cū appellatione cleri non dicantur clerici ecclesiæ cathedralis cōprehendi, cū canonici maiores, & digniores sint aliis clericis. c. statutu. cum ibi no. de reſcr. in 6. c. nouit. c. quanto. de his, quæ fiunt à præla. sine consen. capi. & ideo cleri, seu clericorū appellatione canonici non dicuntur contineri, ut argumento c. ſedes. cū ijs, quæ ibi habentur. extra de reſcript. prout ē appellatione eccleſiarū simpliciter eccleſiæ cathedralis non includitur. c. cū clerici. extra de uerb. ſig. c. quāuis. §. quāquam. de præbēd. in 6. & ubique per glo. quia reſpondetur primo, q̄ licet in literis ad lites hoc uerum eſſe poſſet, quia illæ sunt odioſæ, & reſtringendæ. d. c. ſedes cū aliis, tamen in materia nō reſtringibili appellatione cleri, seu clericorū simpliciter cōtinentur et canonici ecclesiæ cathedralis. c. cū tibi. c. clericos. ubi casus not. 21. distinct. & c. duo sunt. 12. q. 1. ubi oēs clerici cuiuſlibet ordinis, ac etiā ep̄s ſub appellatione clericorū, seu cleri includuntur, dūmodo de clericis in materia ſtriſta mērio non fiat, ut uolunt Ioan. Hostien. do. Anto. & Abb. in d. c. cum tibi. & probatur in rubro, iuncto nigro de uita, & honeſta. clerico. & in rubr. cum nigro. de cohab. clerico. & mulie. ubi etiam episcopi, alijque omnes, qui ſunt de ordine clericali, nuncupatione clericorū cōtinentur. Et præſertim qñ ſumus in diſpoſitione iuris cōmunis, etiam ſi eſſet diſformis ſtatuto, & cōſuetudini loci, ut eſt tex. ibique Abbas antiquus, ac etiā Abb. Siculus in d. c. cū tibi. & ratio eſt, quia res facile redit ad ius cōmune. l. ſi unus. §. pactus. verſi. quoties. ff. de pact. ſed per huiuſmodi promiſſionē factā clero ab episcopo res ad ius commune redit, uidelicet ut clerici non teneantur ad reparationem ecclesiæ cathedralis, quando ſuper eſſet quarta episcopalis fabrica debita, ut latius ſupra dictum fuit poſt omnes in d. c. i. de eccleſ. edifican. cum ſimil. ſupra deductis, igitur hæc promissio facta clero dicitur facta non ſolum clericis inferioribus, ſed etiam canonicis, ne cōtingat ipſos teneri ad fabricā ecclesiæ in casu, quo de iure nō tenentur, ut qñ episcopus ex eccleſia pinguiſſimos redditus haberet, atq; perciperet, illoſq; tādū percepiſſet, ex quorū quarta cōgruē poſſet, prout tenetur, eccleſiā reparare, & fabricare. Et iſta reſponſio iudicio meo debet cuiuſlibet doctiſſimi auribus congruere. ¶ Præterea hæc promissio facta clero de non petēdo aliquid ultra id, quod ipſi canonici, & alii clerici obtulerunt, ſi eſſemus in casu, quo de iure ipſi ultra illā summam cogi poſſent contribuere, planē uideretur facta ex liberalitate episcopi, & conſequēter ſaperet quandam remiſſionē, ſeu donationē. l. ſi quis delegauerit. ff. de nouationibus. & episcopus hoc ſciuit, ſeu ſcire debuit. arg. l. cum de indebito. ff. de probatio. cum ibi not. ergo appellatione cleri omnes, ac et canonici dicuntur cōtineri, quia in ijs, quæ ex liberalitate proueniūt, latiſſima debet fieri interpretatio. c. cū dilecti. extra de donatio. ¶ Corroborantur præmiſſa ex ijs, quæ in facto præſupponūt, nā prima uice, qua facta fuit ab episcopo dicta promissio, ea facta fuit in capitulo, & pſentibus canonicis, abſentibus aliis clericis: & cū appellatione cleri canonici quoque

que possint contineri illa promissio etur potius facta presentibus canonicis. cum quibz episcopus sermonem habebat, quam alijs clericis presentibus, cum nullus ibi esset, qui nomine aliorum clericorum acciperet, seu accipere uellet: quo fit, si non diceretur facta canonicis presentibus, non esset dici facta etiam alijs clericis absentibus, arg. eum, quae uoluit gl. in l. illud, & ibi Bal. & Paul. de Ca. C. de sacros. eccl. & consequenter illa promissio nla fuisset, arg. c. cum super abbatis, de offi. delega. multum interest, C. si quis alteri, uel sibi: quod minime dicendum est, cum semper sit facienda interpretatio, ut actus potius ualeat, quam pereat, l. quoties, ff. de iur. obl. & ff. de reb. dub. & ff. de reg. iur. cum alijs. Eodem cum potuerit ualere in personis canonicorum presentium tamquam facta canonicis, ex quibus constat cap. d. c. nouit de his, quae sunt a prela. debet tamen dici facta, quia ipsi etiam dicuntur clerici, & appellatione clerici continentur, d. c. cum tibi, cum ibi non quid uero secundum uice ipse episcopus. eandem promissionem, seu oblationem in ipsi etiam clero, ut in synodo fecerant, ibi presentes in synodo non solum alij clerici, sed etiam canonici ecclesiae cathedralis, qui omnes ad hoc uocati fuerant, tanquam pars synodi, etiam cum alijs synodum episcopalem facientes, qui synodus ex clericis dioecesis constituit, sicut prouinciale concilium ex episcopis, & capitulum ex canonicis, ut in c. ppter, cum seq. & seq. 18. dist. c. quando; 8. dist. cum gl. c. abates. 18. q. ii. cum iis, quae habentur 8. dist. per totum, & in d. c. nouit, de his, quae sunt a prela. & per lo. de Im. in c. graue, extra de preb. Sed a oblatione, seu promissione facta fuit clericis existentibus in synodo, inter quos etiam canonici, ut clerici conmerati fuerunt, igitur ex praemissis uerum est dicere, quod non solum ipsi canonici, ut canonici, sed ipsi, ut clerici oblatio, & promissio facta fuit. Nec ulla, quod oblatio, seu promissio facta ab episcopo. tam prius, quam secunda uice non reperit recepta a capitulo, nec a nodo secundo loco, ergo non potest dici ualere, arg. l. 1. & tie. d. §. dictum, ff. de pact. & l. pactum, ff. de pollicitat. quia saluando promissum dici potest, quod ex quo illa promissio facta fuit a capitulo, & canonicis presentibus, secunda uice in synodo, & sic clericis congregatis in synodo, in qua aderant etiam ipsi canonici, censerebatur ab omnibus acceptata, cum ad eorum fauorem facta fuerit, ex no. per Bar. in l. quae dotis, ff. solu. nt. cum alijs. Praeterea illa promissio episcopi dicitur expressa acceptata non solum a canonicis, ut canonici sed ab ipsis etiam ut clericis in synodo congregatis cum post oblationem, & promissionem factam super omnibus propositis, & promissis ab episcopo factum fuit scrutinium, & partitum positum, quod fuit obteum per duas partes ex tribus omnium suffragiorum & sic ab omnibus dicta promissio acceptata, c. cum omnes, cum ibi non extra de const. l. quod maior, ff. de munic. cum alijs. Item dum praesupponitur ex aduerso, quod appellatione clerici non uenit capitulum ecclesiae cathedralis, si cut ecclesiarum appellatione non induitur cathedralis, primum non uidetur uerum, uam dictum est, nec etiam secundum, cum appellatione ecclesiae Placentinae regulariter comprehendatur capitulum dictae ecclesiae, prout est quid distinctum ab episcopo illius ecclesiae, ut est text. in c. cum clericis, uer. sig. qui probat, quod ecclesiae Placentinae appellatione, licet non contineantur clerici illius dioecesis, cinetur tamen capitulum illius etiam in materia facta, ubi de periculo agitur. Praeterea uerius uidetur, quod appellatione ecclesiae ciuitatis, uel dioecesis regulariter contineatur ecclesia cathedralis, ut est text. in c. in minis, in c. quanta, §. 1. de preb. in vi. ubi si mader prouideri alicui

in aliqua ecclesiarum prouincia, comprehenditur etiam eccles. metropo. & sic cathed. ergo eadem ratione retorquendo argumentum appellatione clerici dioecesis Paduae debet includi et clericis, & canonici ciuitatis illius, ut in d. c. cum tibi, de uer. sig. Nec praedictis aduersantur illa, quae plenè posuit Fel. in c. rodolphus, extra de re scr. quia ut ipse et sapientius considerat, magna est differentia, an simus in literis ad lites, seu in priuilegijs, & alijs dispositionibus tertio praedictis aduersantur illa, fieri debet stricta interpretatio, ut appellatione dioecesis, seu ecclesiae dioecesis non comprehendatur ciuitas, seu ecclesia cathed. an uero simus in materia non restringibili, nec praedictis aduersantur illa, tunc appellatione ecclesiae comprehendatur ecclesia cathed. ac et appellatione ecclesiae ciuitatis, uel dioecesis ecclesia cathed. comprehendatur, ut ibi latius habetur per Fel. ¶ Multa alia quoque pro parte episcopi contra canonicos, seu capitulum opponunt, primum, quod si idem corpus esset clerus, & capitulum, frustra unum praefectum operi, seu fabricae capitulum elegisset, & alium synodus. Huic motiui facilis est responsio, quod si est arguere ex diuersis, quid non eodem inter se habent contribuere per fabrica, & eligere praefectos operis certe nihil igitur & c. c. per uenerabile, qui filius sint legit. l. papinianus exuli, ff. de minor. & l. inter filios pulchre, §. sacra, uer. sed haec dissimilia, ff. de uer. obli. & non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse, l. non hoc, C. und. legit. l. neque; natales, C. de prob. Secundo eligitur plures praefectos, ut unus a capitulo, & alium a synodo, dicitur esse utile ecclesiae, & oibus clericis, ac canonicis, cum integrum sit iudicium, quod plurimorum sententia confirmatur, c. prudetia, in si. prin. extra, de offi. delega. Sed contribuere fabricae etiam debent non solum clericis, sed et canonicis, maxime in casu, quo de iure eorum non teneatur, ut quia hoc onus fabricae episcopo competere, put in casu occurrenti competere, & non alteri, ut iam dictum fuit: Ex quibus motiui cessat. Praeterea negari non potest, quod diuersa corpora sunt capitulum, & synodus, ut terigi §. & colligitur ex iis, quae uoluit lo. de Im. in d. c. graue, de preben. Vnde non est inconueniens, quod electio unius praefecti facta fuerit a capitulo, et electio alterius a synodo; non tamen ex hoc inferitur, quod appellatione clerici non comprehendatur canonici, ac et alij clerici, d. c. cum tibi cum ibi non per gl. & doct. & habetur in d. c. cum clericis, eo. tit. ¶ Secundum, quod canonicis opponitur, est, quod si episcopus uoluerit illam promissionem extendi et ad canonicos, id expressisset, sicut expressit de clericis; ergo cum de illis dictum non fuerit, cessare debet dictum episcopi noluisse, c. ad audientiam, de decim. l. vnica. §. si non autem ad deficientis, C. de cad. toll. l. si seruus, §. non dixit praetor, ff. de acq. heredit. Sed hoc obiectum facile tollitur, cum de canonicis dicatur satis expressum in promissione, ex quo illa clero facta fuit, cuius appellatione et canonici continentur, c. clericos. 2. dist. c. duo sunt genera, xii. q. 1. d. c. tibi, de uer. sig. cum alijs iam allegatis. Praeterea dupliciter quid dicitur expressum, primo uerbis generalibus, secundo uerbis specialibus, ut late traditur per Bar. in l. 1. & in l. cetero. ff. de uulg. & pup. Vnde quauis de canonicis per uerba specialia non fuerit expressum, tamen uerbis generalibus de illis dicitur specificatum, quod sufficit ad hoc, ut de illis expressum dicatur, ut supra. ¶ Tercium, quod canonici obijciunt, est, quod in discussione modelli, seu forme ipsius fabricae interuenit capitulum canonicorum, de quorum consensu electa fuit certa forma modelli: ex quo inferri uir, quod nisi ipsi debuissent contribuere, non fuissent adhibiti, nec requisiti: Huic motiui, quod a longè, & a remotis sumitur, pluribus modis rñderi potest, primo, quod cum ipsi canonici dicantur esse membra ecclesiae, & episcopus caput, d. c. nouit, ipsi tanquam membra, ut consulerent episcopo, interueniunt, non autem

filium ali quorū circa negotia, & expēsas faciēdas so-
lum, ut cōsulāt, non aut ut cōcurrāt, arg. c. cū olim,
extra de arbit. & pbatu rinc. cū oēs, de consti. Præte-
37 reat ēt in negotijs ab epī. expediendis, quæ sunt ad
aliorū utilitatē, uel dānum, sapē requiritur consensus
canonicorū, ut legitur in multis iuribus, & ferē p to-
tū de his, quæ fiunt à maio. par. cap. quæ uideri pos-
sunt. Tercio requisiti fuerūt canonici in discussione
modelli, cum ipsi ēt ex sua uoluntate, & sponte se
obtrulerint, & promiserint quosdā redditus in cōi.,
ac etiam quasdam certas summas particulariter cō-
tribuire: Vnde sua ēt poterat dici interessē, cogno-
scere formā, & modellū. Quarto suo intererat, cum
ipsi in subsidium cōtribuire de iure tenerētur in ca-
su, quo quarta redditū, & fructū presentū, & fu-
tutorū, quos iam diu episcopus perceperit, nō suffice-
ret p cōpletō fabricæ, & ratione huius interessē
in spe considerabilis ipsi canonici huic disputationi
interfuerunt, nō aut, ut ex hoc se absolutē obligare
uoluerint, qm̄ in dubio q̄s nō præsumitur uelle iacta
re suum. l. cum de indebito, ff. de proba. cum alijs.
¶ Obijciunt etiam canonicis quarto loco, q̄ ipsi cō-
tribuire fabricæ unā cū episc. tenerentur, qm̄ ex ipsa
ecclesia, hoc est suis præbendis, quæ ipsi iure eccle-
siæ debentur, magnum cōmodū percipiunt; equum
ergo est, ut etiam in cōmodum, & onus ecclesiæ sen-
tire debeant, per regulam l. secundum naturam, ff.
de reg. iur. & c. qui sentit, de reg. iur. in vj. cū alijs, quæ
allegat gl. in c. i. de eccl. edific. cuius in hac specie
fuit istud argumētum. Sed gl. ibi huic uulneri reme-
diū adhibet, nā in fine inquit, q̄ motiū pcederet,
qm̄ quarta episcopalis fabricæ à canone deputata nō
sufficeret, quia in subsidium tenētur canonici, & cleri-
ci habentes commodum ab ecclesia, seu iure eccle-
siæ contribuire: Quam solutionem, & doctrinam
omnes ferē canonici receperūt, ut plenius iam retu-
li. ¶ Quod autem pactum ab episc. in synodo factū
singularibus de synodo, seu de capitulo nō proficit,
ut pactum ciuitati factum ciuibz singulariter nō
dicitur prodesse, arg. eorum, quæ habētur, in l. si mu-
nicipes, & ibi gl. & l. sicut, in prin. uers. si quid, ff. qd̄
cuiusq; uniuersit. nom. & ibi Bar. nihil ob stare uide-
tur, quoniam nō synodo, sed bis clero ab episcopo
factum fuit hoc pactum, semel in cōsilio sapientiæ,
in quo interfuit principaliter ad hoc capitulum ca-
nonicorum, & alia uice in cōgregatione synodi, q̄a
de iure cleri appellatione canonici, & alii clerici in-
cluduntur, præter quam in literis ad lites, uel quādo
de præiudicio, & onere aliquorū ageretur, ut in d. c.
cum tibi cum alijs iam proximē allegatis: sed pactū
factum clero de non petēdo nihil aliud ultra id, qd̄
fuit à canonicis, seu clericis oblatum, non continet
præiudiciū, seu dānū cleri, sed illius potius utilitatē,
igitur pactum clero factū latē debet interpretari, ut
extendatur etiam ad canonicos, & ad alios de clero:
38 ¶ Id autem, qd̄ dictum est de ciuitate, uerum est in se
ad effectum, ut proficit ciuibz particularibus iure p-
prio, nō aut iure ciuitatis, ut in iuribus allegatis. Ex
quo infertur, q̄ si uellemus pactum factum clero ex-
tendere ad canonicos in ijs, quæ ipsi iure proprio,
& singulari debentur, tunc pcederet argumētum
prædictum, sicut pactum, quod nocere posset clero,
non traheretur ad canonicos, & clericos in ijs, quæ
ipsi iure singulari, & proprio deberentur, ut sunt il-
la, quæ habent iure sui patrimonij, sed dico, qd̄ pa-
ctum huiusmodi factum clero trahi debet ad cano-
nicos, & clericos particulares in ijs, quæ ipsi, ut sin-
gulis debentur iure ecclesiæ, ut sunt redditus, & fru-
ctus præbendarum, & beneficiorum, iuxta ea, quæ la-
tē ponit Abb. in repet. c. relatum, extra de test. & per

gl. in c. præsen, de offi. ord. in vj. & hæc distinctio in
proposito coligitur ex uerbis do. Ant. Abb. & alio-
rum communiter in d. c. fi. de his, quæ fiunt à maio.
par. cap. & superetuli. Et dū pro parte episcopi alle-
gatur, q̄ canonicis prodesse non debet, si quid ex p-
prijs pecunijs, & ex bonis proprijs aliqui clerici, seu
canonici aliqui obtulerint, seu promiserint pro fa-
brica: Respondetur, q̄ hoc uerum esset in casu, quo
canonici, ut uniuersi, seu ut singuli aliquid, quod ip-
sis deberetur iure ecclesiæ, necessario contribuere
tenerentur, q̄a in necessitatibus nemo liberalis
existit, ut iam di. Sed præsupponendum est in casu
occurrenti secundum ea, quæ mihi proponuntur,
q̄ canonici, scilicet clerici ut uniuersi, & ut singuli
nullo modo teneantur pro contributione fabricæ, ex
quo ipsi dumtaxat in subsidium concurrere debent,
& non simpliciter, uidelicet in casu, quo quarta epi-
scopalis fructuum, & reddituum iam diu percepto-
rum, & qui de ætenti ab episcopo percipiuntur,
non est per se sufficiens pro huiusmodi fabrica, nec
ex eo, q̄ episcopo illam conuerterit in usus suos, di-
citur absolutus latē dixi supra, & est de mente gl.
& aliorum in c. no. x. q. 3. cum alijs iam allegatis.
¶ Non refragar, q̄ Dauit, & Salomon etiam de
obligationibus sacerdotum templum edificau-
runt, ut habetur. Paralip. cap. xxviii. nec q̄ Ioas ex
oblationibus sua tecta templi instaurauerit, ut tra-
ditur. iiii. Regu. cap. xii. Quia multifariam istæ au-
40 ditoritates ueris testamenti euitari possunt. Pri-
mo, ¶ q̄ id factum fuit ex decreto Regum, qui
prius obligationes illas ad fabricam, & restauratio-
nem templi detrauerunt, nam, ut dictum fuit su-
pra in secunda inclusione, si quid principaliter ex
dispositione, & auctoritate principis ordinatum, &
deputatum fuit pro fabrica, & restauratione templi,
seu ecclesiæ, tū in primis ex illo debet fabrica, &
restauratio fieri uolunt communiter canonica,
ut iam dixi, in d. c. i. de eccl. edific. si uerō non repe-
ritur aliqua pars, seu quantitas à superiore ordina-
ta pro huiusmodi opere, tunc ad quartam red-
dituum, & fructuum omnium, quos episcopus etiam
in præteritum repit, est recurrendū, & hanc quar-
tam episcopus autem finem custodire, & confer-
uare tenetur; & ea non sufficeret, tunc episcopus
cum capitulo potest statuere, ut canonici, &
clerici contribue teneantur certam partem red-
dituum suorum quos singulariter iure ecclesiæ
percipiunt, ut iam dixi, per ea, quæ dicunt scri-
bentes in d. c. fi. de his, quæ fiunt à maio. part.
cap. Secundo reondetur, quod illis temporibus
nondum reperiuntur oblationes, & redditus
templi, seu ecclesiæ distincti in quatuor partes,
quarum unam heat Antistes, aliam clerici pro
usu diuinorum, alia erogetur inter pauperes, &
alia destinata sacra, & restorationi ecclesiæ sit
40 reseruanda. ¶ Itē enim distinctio quartarum in-
troducitur fuit canum auctoritate, ut in c. uobis,
cum gl. fi. c. coessio, c. quatuor, c. de redditibus,
& c. cognimus, cum sequen. & sequen.
xii. q. 2. & habet per glo. in d. c. ratio, x. q. 3. cum
alijs, ergo non errecurrendum ad id, quod iam fuit
in ueteri testamento obseruatum, cum specialiter
fuerit aliter sup hoc prouisum per decreta ponti-
ficum, & sacrorum conciliorum canones, arg. eius,
quod habetur in translatō, de constitu. & in prin.
& per totum dist. & vj. maxime in §. his itaque re-
spondetur, c. simanorum, & c. ita dominus, ix.
41 distin. Tercio reondetur, quod tab ijs, quæ olim
in ueteri testamento obseruabantur, non possumus
argumētum surre, cum in iudicialibus magna sit
diuer

diuersitas inter legem ueteris testamenti, & legem noui testamenti, siue iuris canonici, quod seruandum est inter clericos, c. i. de nou. ope. nunc. c. quod clericis, de foro compet. quia multa in lege ueteri puniebantur, quæ hodie tolerantur, ut in cap. ne autem per totum, & in c. seq. xxiii. q. iiii. c. gaudemus, extra de diuor. & in prin. v. dist. & ibi in gl. summæ, & in c. non est peccatum, §. his ita, vj. dist. cum aliis pluribus, quæ allegari possent. Ex prædictis ergo constat ante omnia recurrendum esse ad consuetudinem loci, seu ecclesiæ, etiam si illa populum, seu laicos ad reparationem obligaret, secundo ad portionem fabricæ deputatâ, puta quia uel ex statuto, vel antiquorum canonum auctoritate illa esset deputata ad fabricam, qualis est quarta redditus ecclesiæ cathedralis, quam episcopus percepit, d. c. quatuor, cum aliis iam supra allegatis. Tertio quando illa non sufficeret, recurrendum est ad redditus canonicorum, & clericorum mediante statuto factis ab episcopo cum consensu sui capituli, uel maioris partis, c. si de his, quæ fiunt à maio. par. cap. cum c. i. & c. de his, de eccl. ædific. & ibi Host. lo. An. do. Ant. Abb. & Henr. Boich, Domin. in d. c. si propter tua, & latius dictum fuit. Et dicunt lo. An. & Domi. in d. c. si propter, & Dom. in d. c. quatuor, xii. q. ij. q. ad redditus canonicorum, & aliorum clericorum pro fabrica non est deueniendum, nisi in casu, quo fabrica, seu reparatio est necessaria, & in subsidium, & tunc mediante statuto, seu dispositione episcopi, & capituli simul, vel maioris partis illius, sentiunt igitur, quod non extante necessitate etiam episcopus cum capitulo non posset obligare redditus canonicorum, & aliorum clericorum; & hoc modo debent declarari iura supra sæpius allegata, videlicet tex. in d. c. si de his, quæ fiunt à maio. par. cap. in c. i. & in c. de his, de eccl. ædific. & per Abb. in d. c. i. in fi. verb. & in d. c. de his. Debet etiam episcopus potius vendere uasa aurea, & argentea, & uestimenta superflua pro restauratione, & reparatione ecclesiæ, q. canonicos, & clericos in suis redditibus grauare, ut inquit Domi. d. c. si propter, in iij. col. per tex. in d. c. aurum habet ecclesiâ, xij. q. ij. quæ omnia semper sunt intelligenda in subsidium, quando non extaret consuetudo, & non sufficeret quarta episcopalis, & essemus in casu necessaria reparationis, ut ibi per eum, & per alia sæpe iam repetita. ¶ Quicquid tamen scriptum apud sacros canones, & canonistas reperiatur, episcopi, & Rectores etiam ecclesiarum, quando ecclesiæ reparatione indigent, semper solent ad elemosinas parrochianorum, & laicorum quorumcunque confugere excutientes humeros suos ab hoc onere, quâ tum possunt; quod non improbant Host. lo. An. & Do. Anto. in c. ex parte de censibus, cum laicorum quoq; dicatur interesse, ex quo ipsi in ecclesiis sacramenta percipiunt. ¶ Nec præmissis refragatur id, quod inquit Inn. & Host. in d. c. si de his, quæ fiunt à maio. par. cap. quod refert Dominicus in d. c. quatuor, in ulti. col. q. quando de consuetudine non sit distinctio quartarum iuxta d. cap. quatuor, cum si. ut quia totum sit inter episcopum, & canonicos distributum, tunc episcopus cum cap. potest statuere, ut habetur in d. c. si de his, quæ fiunt à maio. par. cap. Quia pro responsione dici potest, q. Host. ibi primo loquitur, quando immineret necessaria ecclesiæ restauratio, quæ in casu occurrenti non dicitur imminere, ut uerum in facto esse præsupponitur. Secundo id, quod sentit ibi Host. posset procedere, quando prius non esset conuentum inter episcopum, & canonicos, & clericos, ut quia canonici aliqui, & clerici denegarent, & resisterent uelle aliquid confet-

re; sed in hac specie, & canonici, & clerici summam satis notabilem obtulerunt pro fabrica, & conuentum fuit inter episcopum, & clericos, & canonicos, quod ultra summam oblatam nihil exigi posset, ut præsupponitur, igitur illud, quod promissum fuit, seruandum est. Tertio etiam in casu Host. solus episcopus cum aliquibus canonicis, seu clericis non potest statuere super redditibus etiam superfluis canonicorum, & clericorum ad reparationem ecclesiæ, sed requiritur statutum episcopi editum ab eo, interueniente consensu saltem maio. par. cap. ut inquit tex. in d. c. si. ad quæ tex. Host. ibi se remittit, ut colligitur ex verbis suis. Prætereâ Inn. in d. c. si. & consequenter et Host. qui uidetur ibi referre Inn. loquitur de distinctione quartarum, seu tertiarum, quæ fiebāt de oblationibus factis ecclesiæ: nos uero loquimur de diuisione quartarum, fructuum, & reddituum mentis ecclesiæ cathedralis, quæ à canone facta fuit, secundum quod habetur in d. c. quatuor cū aliis si. allegatis, cōtra quam diuisionem in præiudicium fabricæ ecclesiæ cathedralis nulla consuetudo, nec præscriptio rāquam irrationabilis, & contra utilitatem ecclesiæ ualeret, arg. c. i. de consuetud. & in indiuiduo habetur per Do. Henr. Boich in d. c. i. de eccl. ædific. & est de mente Abba. ibi. Ex quibus concludendum esse arbitror, q. clerici, & canonici de iure non possunt compelli ad contribuendum aliquid in casu proposito pro fabrica dictæ ecclesiæ, & si quid ab ipsis oblatum fuit, debet dici dedicatum non iure necessitate, sed potius ex quadam liberalitate; Quam oblationem ab ipsis factam, ex quo fuit ab episcopo acceptata, reuocare nō possunt, ut colligitur ex his, quæ uolunt Bal. Paul. de Cast. & alij post glo. in l. illud, C. de sacros. eccl. & per Paul. in l. decernimus, eo. ti. & faciunt ea, quæ habentur per Alex. post Bar. & alios in l. qui roma, §. flauius, ff. de verb. obl. Cetera supplebunt pro sua ingenij perspicacia. Reuerendissimi, & Domini mei, Domini iudicare debentes. Laus Deo.

S V M M A.

- 1 Ecclesiam ditare, seu dotare licitum est.
- 2 Mulieres et dotatas, ac diuites dotare, illisq; dotem augere licet.
- 3 Maritus dotem nō exigendo ob eius negligentiam uxori tenetur.
- 4 Prelatus, & Rector ecclesiæ dotem promissam, uel eius augmentum non exigendo, ecclesia teneatur.
- 5 De dote matrimonij temporalis ad dotem ecclesiæ arguere licet.
- 6 De similibus ad similia arguere possumus.
- 7 Ecclesia sine cessione ipso iure perfectæ, & irrenocabiliter acquiritur per notarium uti publicam personam eius nomine acceptantem, & stipulantem: Sequita tamen ratificatione, num. 34. ubi hoc declaratur, & num. 46. & 57.
- 8 Pactum constituti idem operatur, quod ipsa traditio, & per illud omnis possessio, uerumq; ad directum dominium transfertur.
- 9 Notarius ut publica persona contractum, & pactum constituti de possidendo nomine Titij accipiens directum dominium ipsi Titio etiam ignorante sine cessione acquirit; Et an hoc sit uerum, num. 41.
- 10 Dominium facilius in ecclesiam, quā in aliū priuatū transfertur.
- 11 Acquisitum alicui mediante persona notarij ut publica persona dicitur mediante legis dispositione acquisitum.
- 12 A contractu in præiudicium tertij recedi non potest, nec est locus penitentia, quando occasione contractus ex legis dispositione illi tertio ius re, uel spe acquiritur; Et quomodo hoc procedat, nu. 48.
- 13 Donatio facta Ecclesiæ ualeat, & bona donata irrenocabiliter ecclesiæ acquiruntur, etiam si quo ad acquirendum ius patronatus ipsi donant, non ualeret; Quod limitatur, num. 49.
- 14 Iuramentum habet in se clausulam, ut actus ualeat omni meliori modo.

- 15 Obligationem precifam operatur.
- 16 Efficat irrevocabile id, quod aliis sui natura est revocabile.
- 17 Quid est non sui natura sed ex conventionem, uel conditione adiecta esse revocabile, nu. 50.
- 17 Iuramentum habet vim uerborum derogatiuorum adeo, quod actus iuratus specialem requirat derogationem, nec generalis sufficiat.
- 18 In contractibus inominatis re integra locus est penitentiae, nisi esset appositum iuramentum.
- 19 In contractibus inominatis fauore dotis, & pie causa locus non est penitentiae: & an sit uerum, nu. 56.
- 20 Idem si cum inominato mixtus esset contractus nominatus: Quod limitatur, nu. 23.
- 21 Datio, seu donatio ob causam censetur esse contractus inominatus, & in eo locus est penitentiae.
- 22 Causa finalis qua, & quando esse dicatur.
- 23 Donatio resultans ex contractu inominato quando reuocari possit, & in eo locus sit penitentiae.
- 24 Dotanti ecclesiam, postquam ea fuit constructa, & consecrata, an, & quando ius patronatus acquiratur, & quando non.
- 25 Quid, si ecclesia prius erat sufficienter dotata: Et quid, si cum consensu primi dotantis, & episcopi dotauit, nu. 31.
- 26 Quid, si dos prima ecclesie fuisse diminuta, & depauperata, & alius animo acquirendi ius patronatus dotem ecclesie augeret, an illi ius patronatus acquiratur.
- 27 Ius patronatus non acquiratur reedificanti, & reparanti ecclesiam non totaliter destruentem, sed si funditus, & totaliter destruentem reedificaret.
- 28 Argumentum de edificante ecclesiam ad dotantem illam procedit.
- 29 Pluribus ab initio simul concorditer ecclesiam dotantibus, uel edificantibus, ius patronatus omnibus acquiratur.
- 30 Abb. in consi. 28. uolu. ij. declaratur.
- 32 Transferre in alium nemo potest, nisi illud ius, quod habet.
- 33 Ecclesie non patronatus, qua una cum dotibus suis est in libera dispositione, & promissione episcopi, post ius realiter episcopo quoque situm, nullum onus imponi, nec addi potest, etiam consensu episcopi accedente, per quod ius episcopale minueretur.
- 34 Per notarium, ut publicam personam nomine absentis acceptantem, & stipulatem etiam nomine ecclesie, uel pie causa quam do, & quomodo illi acquiratur, & quid requiratur.
- 35 Donatione, seu uenditione cum pacto constituti de possidendo facta alii cui absentis mediante notario, qui ut publica persona pro absentis acceptauit, ante ratificationem, uel traditionem nec dominium, nec possessio ipsi emptori, seu donatario acquiratur.
- 36 Etiam in casibus, in quibus dominium ipso iure sine traditione acquiratur.
- 37 Dominium per procuratorem, seu notarium non acquiratur absentis, nisi uera interuenit traditio.
- 38 Vel saltem ratificatio.
- 39 Oratio sumpta ex uniuerso, & facta per uniuersalem omnis aequipollet orationi copulatiue facta, & quomodo.
- 40 Reuocatio, & penitentia an fiat tacite, uel expresse, non refert in casibus, in quibus ea de iure admittitur.
- 41 Donatione facta absentis, pro quo notarius acceptauit, si ante ratificationem absentis donans reuocauerit, uel alteri donauerit, secundus donatarius est potior.
- 42 Dominium penes donantem, qui absentis, pro quo notarius acceptauit, donauit, ante donatarii ratificationem remanet.
- 43 Donatio facta absentis, cui ex ratificatione tantum acquiratur, potest re integra, & ante ratificationem donatarii reuocari.
- 44 Episcopus absentis conferens beneficium non potest collationem reuocare, & se penitere.
- 45 Dos ecclesie data quando ecclesia reuocabiler acquiratur.
- 46 Notarii stipulatio pro absentis excludit solum cessionem, non autem ratificationem absentis ad hoc, ut illi mediante stipulatione notarii acquiri possit.
- 51 In iuramento semper intelligitur clausula rebus sic stantibus, & illi ob causam de nouo superuenientem contrahenti potest.
- 52 Iuramentum non operatur, quin omnia pacta in contractu adiecta adimpleri debeant.
- 53 A contractu, non obstante iuramento, recedi potest, causa finali contractus cessante, & pacto contractus resolutiuo non adimpleto.

- 54 Iuramentum recipit interpretationem a contractu, super quo interponitur, una cum qualitatibus, & conditionibus illius.
- 55 Venditio prima etiam cum iuramento facta per secundam cum traditione rei factam reuocata censetur.

E P I T O M E.

DO TATIO, accedente consensu dioecani, uel Patris facta ecclesie, pro qua notarius ut publica persona acceptauit, et cum pacto constituti de possidendo nomine ecclesie, & cum iuramento de non reuocando, recte ante acceptationem, & ratificationem facta per ecclesiam potest reuocari: Et facta ad effectum, ut ipsi dotanti ius patronatus in ecclesia illa acquireretur, cum pacto, quod si legitimo aliquo impedimento obstante ius patronatus acquiri non posset, dotatio non valeat, & pro non facta habeatur, ipso iure reuocatur, si ius patronatus de iure ipsi dotanti acquiri nequeat: Et si ecclesia prius esset sufficienter dotata, non potest secundo dotanti, uel doti augenti ius patronatus acquiri.

C O N S I L I U M I I I I.

Iso toto processu causae, plura, quae hinc inde partes adduxerunt, discutenda forent, sed sup duobus duntaxat principaliter insistendum esse arbitror. Primum est, utrum dotatio facta per D. Bernardinum ecclesiae S. Andreae irrevocabiler tenuerit ita, quod ipsi ecclesiae, seu eius rectori ius agendi per Ser. Antonium heredem dicti do. Bernardini effectualiter competierit: Secundum est, an ex dicta dotatione ipsi do. Bernardino dotati potuerit in dicta ecclesia sancti Andreae aliquod ius patronatus acquiri, & consequenter an do. Bernardus aliquod ius patronatus dictae ecclesiae ex titulo donationis in do. Paulum, & eius haeredes transferre potuerit. ¶ Circa primum uidetur prima facie indubitanter concludendum, quod dotatio irrevocabiler ualuerit, quia licitum est ecclesiae ditare, seu dotare, ut in c. filiis. c. quicquid. xvii. q. ult. & notatur per gl. in c. pie metis, ead. cau. & quod licitum sit mulieres et dotatas, & diuites dotare, ac dotibus illis augere, l. si. C. de dot. pmissio. l. vnica. §. acceptum. Et cum ibi no. C. de rei vxor. actio. Et ideo sicut maritus dotem non exigendo ob eius negligentiam uxori teneatur, ut habet l. vii. ab eo. ff. de iur. dot. ita et rector, & praetor, qui uti proprius, & maritus est ecclesiae, ut in c. inter corporalia, de translatio. episcopi. cum sit teneatur ecclesiae, si dotem promissam, seu eius augmentum non exigeret, et arguendo de dote matrimonij temporalis ad dotem ecclesiae, put licitum est arguere, ut colligitur ex ijs, quae habentur in c. cum sicut, per gl. Io. An. & scribitur de consec. eccl. uel altar. & in c. nemo, de consec. dist. i. Et tunc de si ad similia possumus arguere, l. non possunt, ff. de legib. c. translatio, de constit. & d. c. inter corporalia, cum sit. ¶ Secundo ex quo notarius, ut publica persona nomine ecclesiae acceptauit, & stipulatus fuit dotem dari, seu promissam, sequitur, quod ecclesiae ipso iure sine cessione actio utilis, & donatio, seu dotatio fuit perfecta, & irrevocabiler acquisita, ut colligitur ex ijs, quae uoluit Alex. in antep. col. & do. meus Sozi. in vj. concl. in l. qui Romae, §. flauius, & ibi Raphael, ff. de uerb. obl. per not. a Io. de Im. in c. potuit, in ult. char. de locato: Et facit id, quod uoluit Petrus de Ancha. in consi. ccccviij. & habetur per Bal. in l. cum a focero, C. de iur. dot. & per Paul. de Cast. in l. infulam in fi. ff. solut. matr. qui uolunt, quod si quis donauit Titio cum pacto, quod post mortem Titij sit, seu acquiratur ecclesiae, quamuis locus sit penitentiae, & possit illud pactum ad prauiudicium ecclesiae reuocari, ut uoluit Bar. in d. §. flauius, quem docto. magis communiter sequuntur, tamen si notarius, ut publica persona acceptauit, seu stipulatus fuit nomine